som man gjør i England, men det er jo ogsaa aldeles unødvendigt. Den ærede Minister anførte selv, at den engelske Told var 15 Gange saa høi som vor; lad det nu være saa, saa er det et saa uhyre Spring dertil, at jeg meget godt kan komme iland med en meget mindre Afgift end den engelske. Det ærede Medlem, der sidst talte (Frederiksen), nævnte Dyrkningen af Tobak. Jeg vil dog i den Anledning gjøre opmærksom paa, at den er fuldstændig forbudt saavel i det brittiske Rige som i Frankrig, og altsaa turde det vel være rigtigt, dersom man mente, at der skulde indføres en høi Tobaksafgift, at der blev truffet Forholdsregler, som forhindrede, at Statskassen blev bestholden ved en saadan Forandring. — Den høitærede Minister kan ikke have mere Interesse i Skibsfarten, end jeg har, og hvad Skibsfarten angaar, skal jeg dog bemærke, at de Sukkere, som bruges her, komme vel alligevel tilsøs, selv om det er paa en kortere Reise, hvad jeg dog ikke tror. Men jeg har ikke mindste Frygt for, at naar vi med denne, som med andre Industrigrene, gjøre, hvad Ret er, komme de sig nok efter den Forskrækkelse, som de muligen faa i det første Øieblik. Jeg forsømte maaske ved at nævne Vintolden i England, som var sat saa lavt ned, at bemærke, at der er en meget høiere Told paa de stærke Vine. Dette vilde vi nu have stor Vanskelighed ved at gjennemføre, da det er et Experiment, som er temmelig vanskeligt; men paa Grund af, at der i England er den uhyre Afgift af Brændevin, har man været nødt til at lægge en høiere Told paa de stærke Vine, for at de ikke skulde benyttes til at destillere Brændevin af. Jeg omtalte Cigarer, og den høitærede Minister mente jo, at der kunde være Noget i, hvad jeg herom sagde; jeg veed ikke noget bedre Middel end en virkelig Værditold, og at man giver vedkommende Toldvæsen Ret til at tage Cigarerne under visse Betingelser, dersom det finder, at de ere for lavt angivne, imod at betale vedkommende Eier af Cigarerne den Pris, som de have sat dem til. Dette gjør man i Belgien, og jeg har hørt, at Toldvæsenet flere Gange har gjort et godt Koup, men jeg skal ikke skjule, at det ogsaa undertiden tager feil og giver mere for en Vare, end den er værd. Jeg skylder iøvrigt at sige om den Forfatter, som har leveret os Bogen om det danske Toldvæsen, at han jo i sin Tid havde visse Vanskeligheder, saalænge vi havde Holsten. Jeg vil ikke derfor sige, at jeg har ham mistænkt for, at han, ifald vi ikke havde havt Holsten, vilde have udført alt det, han har skrevet i sin Bog, men det maa dog erindres, at han dert havde Vanskeligheder ved at gjennemføre sine Frihandelsprinciper, Vanskeligheder, som ikke ere tilstede nu. Dersom man ikke vil tage Skat af Øl, saa forekommer det mig dog nødvendigt, at man tager Tolden paa fremmed Øl bort, thi ellers er der igjen her en Fordyrelse af en meget yndet og billig Drik. Jeg har set, at der kommer Øl hertil fra Norge, men jeg kan ikke se, at der er nogensomhelst Grund til at lade det norske eller nogetsomhelst andet Lands Øl betale Told her; det er jo atter en Beskyttelse for dem, der her i Landet bygge Øl. Mit allerømmeste Sted, som den høitærede Minister sagde, det er Skibene, og derfor maa det være mig tilladt endnu at tilføie et Par Ord herom. Det er mig aldeleles ligegyldigt, om fremmede Skibe koste 2 eller 3 pCt. i Told, men jeg paastaar, at det er Uret og uklogt at lade dem betale en ereste Skilling, tht Landet tjener overordentlig ved, at der bliver ført fremmede Skibe ind og sat i Fart her, og det kan umuligt skade den indenlandske Skibsbygger; han kommer ikke derved til at levere billigere eller dyrere Skibe, enten der er betalt 2 pCt. Told eller ikke. Hvad det indenlandske Skibsbyggeri angaar, bliver jeg ved at paastaa, at den, der bygger, skal have erstattet al den Told, han betaler for de Materialier, han sætter i Skibet. Ellers standse vi Skibsbyggeriet og Skibsfarten ved Tolden, og dette er for mig en langt kjærere